

Br. Wesselényi Miklós.

Elnökünk után alig pár hónapra, vele ugyanegy évben vesztettük el tizenhét évig volt alelnökünket: *Hadadi br. Wesselényi Miklós* koronaörit.

Ő soha sem vett oly belsőségesen részt egyesületünk munkájában, mint gróf Esterházy Kálmán; de azért egyetlen nagy tetteivel örök hálára kötelezett.

Egészeben is olyan egyéniség volt, aki ritkán hallatja szavát, de akkor sulya volt s energiája ritkán lobbant tettekre, de akkor magára vont a közfigyelmet és maradandó emléket hagyott.

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület figyelme és reménye is egy ily megnyilatkozása után fordult feléje.

A millenium évét azzal tette az Erdélyi Múzeum-Egyesületre örök emlékeztetvé, hogy hírneves családja Göröcsönben őrzött gazdag levéltárát örökös letétül az E. M. E. könyvtára őrizetébe adta s ezzel megnyitotta a tudományos kutatás előtt.

Alig, hogy a levéltár nagyjában rendbe jött, meghalt az E. M. E. egyik alelnöke *Szász Domokos*, a hatalmas erdélyi református püspök. Midőn utódjáról kellett gondoskodni, az E. M. E.-nek lehetetlen volt másra gondolni, mint br. Wesselényi Miklóstra, aki csak akkor tett nagy áldozatot az E. M. E. és a magyar múzeumi eszmé oltárán. Az egyesület 1899 márczius 9-én tartott közgyűlésén egyhangulag megválasztotta alelnökévé s I. Ferencz József királyunk azon év május 26-án Bécsben kelt elhatározásával e méltóságában megerősítette.

A megerősítést tudató miniszteri értesítés junius 12-ről keltezve csak a nyári szüneten érkezett az Egyesülethez s a választmánynak szeptember 6-án jelenthették be. Wesselényi Miklós br. pedig akkor már több mint egy évtizede Szilágy vármegye főispánja volt. Nem lakott Kolozsvárt, csak néha járt be ide. Teljesen lefoglalták a Kraszna és Középszolnok megyéből s Kővár vidékéből alakított Szilágy vármegye kormányzásának gondjai. Láta, hogy az E. M. E. elnökében és adminisztratívus alelnökében az egyesületnek mily lelkes, ügybuzgó vezetői vannak s tudta, hogy alelnökké választásával az E. M. E. első sorban nagy és örökbecsű áldozatát óhajtotta megtisztelni. Bejött az ősz, november 8-i választmányi ülésre, hol Esterházy Kálmán elnök üdvözölte őt, részt vett egyik közgyűlésünkön is s aztán visszatért megyéjébe és birtokaira, hol elfoglalták köz- és magánügyei.

Midőn oda hagyta főispáni méltóságát s 1905-ben Kolozsvár II. kerületének képviselője lett, már nem volt teljesen egészséges. A képviselőiséget is csak hosszas kérésre vállalta el.

Korával mind jobban előre haladt betegsége miatt minden munkától, fáradságtól és izgalomtól kimélnie kellett magát. Rendre majd minden közéleti tevékenységtől visszavonult.

Pihennie kellett. Betegsége a véredényelmeszesedés és fuldoklási rohamai mind súlyosabban nehezültek reá. Az 1916 év telét és tavaszát még Görcsönben töltötte s betegségének aggasztó tünetei után fiai kérésére májusban költözött be Kolozsvárra, Monostor-uti lakásába. Itt érte a halál 71 éves korában 1916 július 2-án.

Haláláról az E. M. E. a következő gyászjelentést adta ki:

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület választmánya őszinte fájdalommal jenteti, hogy igazgató tagja és tizenhét év óta alelnöke, könyvtárának nemes pártfogója

Id. Hadadi Báró Wesselényi Miklós úr

v. b. t. t. a magyar szent korona őre, a magyar országgyűlés főrendiházának örökös jogon tagja, Szilágy vármegye nyugalmazott főispánja, a Zilahi ev. ref. Wesselényi collegium és a Szilágy-Szolnoki ev. ref. egyházmegye főgondnoka, Kolozsvár város volt országgyűlési képviselője stb. stb.

életének 71 évében folyó évi július 2-án hajnalban elhunyt.

Nemzetsége történetének és hagyományainak hű őre volt s nagy nevének kiváló egyéniségével adott mindenkor súlyt.

* * *

Egyesületünk dr. *Lechner* Károly alelnök vezetésével küldöttségileg fejezte ki a gyászoló családnak az E. M. E. részvétét, alelnöke koporsójára díszes koszorút helyezett s népes küldöttséggel vett részt július 4-én Kolozsvárt végbement impozáns temetésén.

Emlékét halhatatlanná teszi egyesületünkben áldozó példaadása s örökre hűen őrzi hálás kegyeletünk.

Kelemen Lajos.